

Hoge Raad, 11 februari 1926, Phileutonia

AUTEURSRECHT

Geen indirecte auteursrechtinbreuk

- enkele feit, waar zelfs niet is gesteld, dat verweerster kon of moest voorzien dat de verenigingen dat werk ongeoorloofd zouden uitvoeren, niet kan opleveren deelneming of medewerking aan de schending van eischers auteursrecht, noch op zich zelf een inbreuk op dit recht uitmaakt;

dat echter feitelijk vaststaat, dat de werkzaamheid van verweerster in deze zicht heeft bepaald tot het uitschrijven van een wedstrijd van muziekverenigingen, die zicht voor dien wedstrijd aanmeldten, slechts de gelegenheid heeft geboden muziekstukken ten gehore te brengen, zij het ook dat de verenigingen, indien zij van die gelegenheid gebruik maakten, daarbij het werk "Salut à l'Yser" als verplicht nummer moesten geven; dat nu dit enkele feit, waar zelfs niet is gesteld, dat verweerster kon of moest voorzien dat de verenigingen dat werk ongeoorloofd zouden uitvoeren, niet kan opleveren deelneming of medewerking aan de schending van eischers auteursrecht, noch op zich zelf een inbreuk op dit recht uitmaakt;

Vindplaatsen: NJ 1926, p. 354.

Hoge Raad, 11 februari 1926

(Bosch, Savelberg, Visser, van den Dries, Kirberger)
W. van Perck, componist, wonende te Brussel, eischer tot cassatie van een vonnis door de Arr.-Rechtbank te 's-Hertogenbosch op 24 April 1925 tusschen partijen geweest, advocaat Jhr. Mr. W.M. de Brauw, tegen:

De vereniging Harmonie Phileutonia, gevestigd te Eindhoven, verweerster in cassatie, advocaat Mr. J. Raymakers, gepleit door Mr. J.J.A. van der Putt.

[...]

O. dat blijkens het bestreden vonnis de eischer bij inleidende dagvaarding heeft gevorderd de veroordeling van verweerster tot betaling van ten hoogste f 200 als vergoeding der schade, welke hij heeft geleden, doordien verweerster inbreuk heeft gemaakt op zijn recht om uitsluitend in het openbaar uit te voeren het door hem gecomponeerd en met aanduiding van zijn naam uitgegeven muziekwerk "Salut à l'Yser", daar toch verweerster een wedstrijd heeft uitgeschreven en hierbij voormeld muziekwerk als verplicht nummer heeft opgelegd, zoodat het elf maal door de mededingende verenigingen in het openbaar is uitgevoerd;

dat, nadat de Kantonrechter te Eindhoven zich onbevoegd had verklaard van de zaak kennis te nemen en eischer zich tegen dit vonnis in hooger beroep had voorzien, de Rechtbank met vernietiging van het vonnis aan eischer zijne vordering heeft ontzegd, daarbij overwegende, dat de uitvoerder van een muziekwerk degen is, die dit werk feitelijk ten gehore brengt, en in deze vaststaat, dat dit is geschied niet door verweerster maar door de elf aan den wedstrijd mededingende verenigingen;

[...]

O. omtrent dit middel:

dat eischer tot steun van zijne vordering een beroep doet op de bepaling van artikel 1 in verband met artikel 12 van de Auteurswet 1912, welke onder meer aan den maker van een muziekwerk uitsluitend het recht geeft dit in het openbaar uit te voeren;

dat echter feitelijk vaststaat, dat de werkzaamheid van verweerster in deze zicht heeft bepaald tot het uitschrijven van een wedstrijd van muziekverenigingen, die zicht voor dien wedstrijd aanmeldten, slechts de gelegenheid heeft geboden muziekstukken ten gehore te brengen, zij het ook dat de verenigingen, indien zij van die gelegenheid gebruik maakten, daarbij het werk "Salut à l'Yser" als verplicht nummer moesten geven; dat nu dit enkele feit, waar zelfs niet is gesteld, dat verweerster kon of moest voorzien dat de verenigingen dat werk ongeoorloofd zouden uitvoeren, niet kan opleveren deelneming of medewerking aan de schending van eischers auteursrecht, noch op zich zelf een inbreuk op dit recht uitmaakt;

dat mitsdien het middel niet tot cassatie kan leiden; Verwerpt het beroep.